

Neopredjani se dopili na tiskaju. ...

Komu list nedodje na vrijeme, ...

NAŠA SLOGA

Poučni, gospodarski i politički list.

Sjekom ruzin male stvari, a nesloga sve pokvari. Haz. poal.

Islazi svakog četvrtka ...

Dopisi se nevrataju ako se ...

Nehiljegovani listovi se neprimaju; ...

Na malo jedan broj 5 novč.

Gredništvo i administracija na ...

Crčice iz carevinskoga vieća poslie zaključenja.

Novo carevinske vieće.

Bilo je vrijeme, kada su sami plemići ...

Oni, koji plaćaju jako malo davka ...

Tim zakonom bio je pomnožen broj ...

Kakovo će biti to vieće, što će raditi ...

Mnogi su stavljali oni velike nade; ...

Poslie dobra dva mjeseca se zaključeno ...

Tko je kriv, da se je carevinsko vieće ...

Nije nit misliti, da je naglomu zatoru ...

Nisc ni oni krivi, kojih se je najviše ...

Da se je carevinsko vieće naglo zatvorilo ...

Za ne su zakoni, na priliku ravnopravnosti ...

Takovi su Madjari u drugoj polovici ...

Već godine 1867. učinili su se za ...

Tako se zovu sada zastupnici, koji su ...

Hrvati. Krivi su oni, koji imadu tamo ...

„Njemački naprednjaci.“

Njemački naprednjaci, prije nazvani ...

Protiv njim bili su uvijek svi pravi ...

Na Hrvatih i Slovincih je, da dobiju ...

„Njemački pučki zastupnici.“

Tako se zovu sada zastupnici, koji su ...

„Talijanski klub.“

Na koji način su neki ljudi iz Primorja ...

Talijanski zastupnici neidu za drugim ...

Nisu si medju sobom prijatelji od srač ...

I klub talijanski* ustrojio se je po ...

Nego na skoro su se uvjerali, da Poljaci ...

Ministar-predsjednik grof Badeni, da ...

Talijani kao da su se toga prestrašili ...

Učinili su to iz nužde i iz straha, da ...

Svojem postupkom čine se mnogim smješni ...

Razprava

o prešnih predložih u carevinskom vieću dne 13. maja 1897.

(Nastavak.)

U govora vladinog zastupnika ministarstva ...

Iz govora zastupnika Lenassi-a: Ovaj nastoji ...

Iz govora zast. Binkini-a. Počo govoriti ...

Iz govora zast. Binkini-a. Počo govoriti ...

narod u Dalmaciji otrešao se svoje talijan-
skoga gospodstva, komu je dugo robova-
o. Premda je hrvatski narod u Dalmaciji
mnogo pretrpio, na nj-gove muke bijahu
jedva sjena napram onomu, što trpi hr-
vatski i slovenski narod u Istri, i u obće
u Primorju.

Opis žalostnoga stanja našega naroda
u Primorju razdvoje srce čovjeka, koji se
mora i nehotice zapitati, da li sačinjava
Primorje jeste jedan dio monarhije.

Meni je poznato što je tipila naša
rsja u Bosni i u Hercegovini prije zapa-
si duca, nu ono, što se u Primorju pro-
vodja službeno i privatno proti Hrvatima
i Slovencima, nadmašuje sve razine muke.
Umjetno sastavljena izvičaja i upute
g. namjestnika Rinaldini-a — bile one
još umjetnije i hinbenije sastavljene nego
li bijaše predjuče rasni odgovor njegov preu-
zvišenosti ministra predsjednika na inter-
pelaciju Luginje, Spiničica i drugova — ne-
mogu razotri: naših dubokih osvjedočenja.
U našoj Danskoj imade mnogo, jako mnogo
gnjila. Najviše oblasti nisu tamo zdrave. U
austrijskoj Danskoj mora se jednom već
pomesti, ali temeljito pomesti.

U Primorju radi se sada o obstan-
ku našega naroda. Tuna narodu — premda
je tamo u velikoj većini — tjera se jezik
iz ureda, čitavi upravni stroj se tamo po-
italijanizuje; njegovu djecu raznaroduje
se danomice u školah, jer neima za nju
dostatnih pučkih škola u narodnom je-
ziku, a nijedne srednje škole. Jezik pu-
ka i njegova prava proganja se i mrzi, da-
pače niti u saboru nesmije se hrvatski
govoriti.

Bude li se ovako i nadalje postupalo
u Primorju, izgubiti će država tamo na-
ravsku obranu proti nezasišnim težnjam
poželjnog susjeda, te će se tamo stvoriti
jedan komad Italije, koga će Italija u
zgodo doba potražiti.

Kod svega toga je glavno pitanje:
kako dugo će se moći u Primorju očuvati
hrvatsko-slovensko pleme na korist i za-
štitu države. Primorsko pitanje mora se
povojnici riešiti s obzira državni i onih
čovječnosti. Nijedan zastupnik, koji imade
srca i ljubavi do čovječanstva, nesmije
dozvoliti, da se tamo i nadalje tlači i za-
nemaruje do pol milijuna naroda hrvat-
skoga i slovenskoga jezika.

Nu ni čast prosvjetljene države ne-
smija dulje trpiti nezdravih i nenaravnih
odnošaja u Primorju, gdje se nalaze u
borbi proti tomu narodu isti vladini
činovnici.

Mi idemo zatim — zaključiti govornik
— da se već jednom oživotvori i u Pri-
morju ustavni zakoni i radi toga ćemo mi
zastupnici Dalmacije glasovati za prešne
predloge naših drugova. Govorniku su isto-
mo drugi govornici predključivali a na
koncu ga živalnim pljeskanje pozdravili.
(Konac slijedi).

Dopisi.

Kanfanar zadnji dan maja. Prije dvie
godine htjelo se nekojim „sinjorinam“ da
zamole veled. gosp. župnika, da im učini
svaki večer mjeseca maja u čast Majke
Božjoj kakov pobožnost, nu ništa radi
bogoljublja, već da čine komediju u crkvi.
Ugodilo im se, i to se čulo svaku večer
vrhu talijanskoga štjenja i litanije Majke
Božje, u latinskom dakako jeziku, gdje se
posebno neka sinjorina kano u kazaliti
primadona izkazala. A crkva bijaše dubkom
puna „praha i pascina“ popom i zvonarom
na čast, jer ljude tobož fioritance, lahko
si na prste pobrojilo. Mi nismo ipak tako
bezsrumni, da bi ljude krstili sa „psi i
mački“, kako to čine ona dva naša la-
zanjona u puljskom suradu. A zašto?
Zato, jer, kao što iz Vezuva kraj Napulja
skabe oganj i dim, tako izbija iz njih jal,
srbca, zavist, talijanska oholost i mržnja
proti svemu, što znači li jest: „slavo“.
Zato pucaju od jada, jer su vidili mnozvo
naroda svaku večer, kako rado polazi
crkvu, gdje je bilo naroda do 200 i više
svzku večer, da čuje u svom hrvatskom
jeziku čitanja iz Marijina života, i da
pjeva skupno. kako je to od starine, lita-
nije Majke Božje u svom jeziku. Divota
bijaše gledati, kako narod vjerno sluša i
ustraje, dolazeći svaku večer redovito u
crkvu; dapače su neki govorili, da bi
hodili ovako kroz celo leto. Dolazila su
u crkvu i neke talijanske osobe, osobito
ženske, koje se nisu sramile benevrekara,
kako je to učinio jedan svećenik. I naš
starina, 87 godišnji starac župnik-dekan
Studenac, dolazio je u koliko mu je sta-
rost i zdravje dopuščalo, samo pre Blaža
nije bilo. Ne, lagati ne smijemo, prvu večer
je došao, zatukao se u sakristiju, valjda
plašit miševu, a kad je čuo, da se sve

to pjeva i molit u barbarskoj hrvaščini, nije
ga bilo više u crkvi; nije mu u ostalom
zamjeriti, jer tko bi čuvao „butiga“. Os-
metio se ipak, jer to mu je za pedespu,
nu je htjeo učiniti neku „konkurencu“.
Nije znao valjda kako se osvetiti, pak
zato ga vidimo 4. maja kako nosi 3 svieće
u crkvicu sv. Valentina, da bi tamo sa-
birao svoje vjernike (i barba Martin bi
bio došao, jer je blizu ili bi bio sinšao
kroz prozor), ali mu se sve izjavilo, i
tako je ponosao razbit staklom u butigu.
Altrouche „quattro cani e un gallo“. Nas
drže dakle za pse, nu ipak bi nas morali
hraniti drugom hranom, nego su do sada,
jer oni su za nas a ne mi radi njih ovdje.
Nebude li ovo dosti, kazati ćemo nekomeu
o prilici od prvoga do zadnjega maja, o
kojih urab je hodio u večer doma i po-
kazat mu mjesto, gdje smo ga očekivali i
još stogod takovoga.

Iranina i Jurina

- Fr. Joh, kamo grnu toliko dica s Kringij?
Jur. Vevo na batimenat.
- Fr. Ča su kega uvrđili ali s kamenjem
nagnali.
- Jur. Ajbò, kričali su živio!
- Fr. A la da bi oglušta, ki tega neče čuti!
- Fr. Ča bi reč, da Lubertičina va zadnoj
mađoj za starem popi plače?
- Jur. Njemu j' sejeno za mianeh i starih,
lego se plače oneh beči, kè su stari
zapustili i ke je on pofruštali.
- Fr. Iz Rukaveca pišu talijanskoj „Sloge“,
da je prišal Antikrist na svet.
- Jur. Tr je, oža pul Lovrin napajati oni to-
vari rukavački, brežanski i matuljiski.
- Fr. Tako viš kako ga oni dobro poznaju.
- Fr. Je istina Jure, da su se one dve pul
Škričid na skode pohrvatile?
- Jur. Ča to govoris?
- Fr. Borne, da sej tužila ona, kà j' bila
u Reke na talijanskoj predike, da ni-
vrag to razumela, a ona druga, kà j'
bila va Kastre na trde hrvatskoj —
da j' razumela sve.
- Jur. Viš, viš, kako j' to lepo, Hrvatico su
a brižne tega ni same ne znaju.
- Fr. Hodi njim ti to malo reč.
- Fr. Znaš, da njim mora bit mučno!
- Jur. Kemu, ča?
- Fr. Našem Kalabrezom, ki su teli pod
va Rovinj.
- Jur. Krstnik da j' već bil toliko tega ob-
tekal i beči nabral a sada ih mora
nazad nosit.
- Fr. Neka se ferma manjko oneh 50.
- Jur. A kamo te sviti, patinu za brki i
klibice?
- Fr. Rabit će im za drugi put, kad budu
Bartoliča doma sprášili.
- Fr. Sad već nečemo pod Hrvatsku potla
naši Kalabrezi, al kako smo ih ono
po moru zvali Poperditi, beči pobiraju.
- Jur. Za ku stvar?
- Fr. Za talijansku „Slogu“!
- Jur. Ma ča j' još ljudi tako nemeč, ki iz-
djaitcam i propalcam žepi napunijuju?
- Fr. Te se brzo štufat, kad su z beči po-
čeli.
- Jur. Trebe ih ni već s Poreča.
- Fr. Bekar Matid se tuži, da ne more već
vratit te breje kravi dobit.
- Jur. Ča će dobit ni nač, kad ih je sam
mačji već jeno pet-šest kaparal.
- Fr. Neka se dakle njemu preporuča, ter
su prijatelji.
- Fr. A la ma sam ti se nasmijal nedelju va
Lipli.
- Jur. Čemu to?
- Fr. Vridne naše Lipljanci su se pogovarale,
kako te lipo oplast Antikrista, ki se pri-
pravlja prit v Lipo dobri naš puk zmou-
đivat.

Jur. A mora se znat ča mu to pripravljaju?
Fr. Ne, zač se boje, da nebi pak prišal.

Fr. Ča, da se je borduleza škandalirala?
Jur. Ča se more borduleza škandalirat?

Fr. I kako? A da ni milostiva, ona bi i
danas verovala, da je videla dirijenta va
mundaand.

Jur. A vruga? A ča njoj je nekog milostiva?
Fr. Da ono nisu mundaand, rekla v e št i o
k r e m a .

Jur. Viš malo, kako se milostiva razume va
tuje Šotobrage!

Fr. Lep; to prosim, reci mi malo, va čigova
Šotobruga se nebi onakova glavra razum-
nela.

Fr. Ma ga je čmrknula.

Jur. A kega?

Fr. Dubtora.

Jur. A kako?

Fr. Vajer, do pežo, pak vanka s kući.

Jur. A kade?

Fr. Pul Mihotić.

Jur. Ah! sada znam. Ma j' letel.

Fr. Dobro mu stoji. Ča miši, da su naše
ženi, kako one taneko pul štaciona.

Različite viesti.

Pozivljemo ovim gg. predplatnike,
da izvole ponoviti na vrime predplatu
za drugi tečaj, a dužnike, da polmire čim
prije svoje zasostatke.

**Za družbu sv. Cirila
i Metoda u Istri** platilo je g.
Krančić Josip, kupelan u Krkvanu for. 2.
Duhovski blagdan bijahu letos vrlo
krasni, što je dalo povoda mnogobrojnom
narodnom osobito u gradovima, da izletu u bu-
nu božu prirodnu i da se naučiva njezinih
slasti. Tujdijana se došao samo u Trst
neobično velik broj.

Vjenčali se. Dne 5. t. mj. vjenčao se
ovdje u crkvi sv. Ant. velovredni naš mladi
roduljub g. A. Bogdanović, rodom iz Šibenice,
knojgovodja kod veletržca G. Trudena,
su gg. nom A. Umekovem, Novorjenčanin naše
srdcačo čestitko!

† Dragutin Neureutter. Iz Praga do-
bismo tužnu viest, da je tamo preminuo
dne 1. t. m. poznati prijatelj i dobrotvor
našega naroda g. Dragutin Neureutter,
e. k. ur. umirovljeni vojnički intendant
itd. supnog obće poznate češke roduljube
g. dje Maruse Neureutter-ove, koje
stan u zlatnom Pragu je vazedu otvorenu
svakom poštuovom Slavenu. Čestitomu po-
pokojniku vječni pokoj a vlezasluznoj gdjji
udovi naše iskreno sućutje.

† Ilja Okruglić. U Petrovaradinu pre-
minao je prošloga čedna samošnji župnik
opat starina Okruglić, koji je u ilirsko doba
perom i riečju odusevljajao hrvatski narod.
Pokojni Okruglić obogatio je hrvatsku li-
teraturu mnogimi djeli i pjesni i u prozi.
Vječni pokoj dičnomu starini!

Interspelačiju zastupnika prof. Spiničica,
dra Luginja i drugova na ministra pred-
sjednika i ministra nauke radi poznatih
izgreda u Kopru proti slovenskim djakom,
podnesenu dne 28. maja u carsv. vieću,
priobčiti ćemo čim nam bude to dopustio
prostor lista.

Nemiri u Škvednju. Prošta subote došlo
je pod susjednim Škvednjom između ta-
lijanskih radnika s jedne, a slov. i njem.
radnika s druge strane do tačnje. Izgred
izazvali su talijanski radnici iz kraljevine,
koji misle, da je cio svijet njihov. Oni su
uvijek isti te nije čudo, da su ih već tje-
rali iz Švicarske, Francuzke, dapače i iz
Amerike. Kod izgreda u Škvednju sudjelova-
lo je više stotina radnika, nu na sreću
nije došlo do težkih posledica.

Govor zastupnika dra Luginje izrečen
u sjednici carevinskoga vieća od dne 13.
maja t. g. nismo mogli priobčiti ni danas,
jer nam je obćeado g. zastupnik, da će ga
sam za tisak pripraviti.

Učiteljska skupština „Krkčkog učitel-
skog društva“. Dana 12. maja obdržavala
se u Vrbičku glavna godišnja skupština
„Krkčkog učiteljskog društva“. Predsjedatelj
g. Tončić otvorio skupštinu oko 10 sati,
pozdraviv prisutne, te radošće iztaknuv
prisutnost svećenstva i predstavnika ob-
čine. Napomeno je kako svake godine i
izvan učiteljskog kruga raste zanimanje
za društvene razprave, što je dokaz, da
društvo nije mrtvo, da ima života i da
ono u svojim skupštinama gleda dodati
kamenčak vetebnog zgradi — pučkoj pro-
sveti. Poznavajuć slabu svazu otoka, ve-
selja je pojava, što se učiteljstvo odazvalo
u liepom broju pozivu, što mnogi nežaleć
truda a možda i zdravstvenih patnja, rado
dolaze na skupštinu, a i učiteljske-manjke
žrtvuju po jedan i do dva dana, da mogu
prisustvovati, čega nisu učinile nekće go-
spodičice, čemu neznamo pravoga razloga.

Izvrješće uzornoga tajnika-blagajnika
g. Brozovića dalo je prisutnim sliku
o liepom radu istog, pokazalo je da društvo
kroči uvijek odmjerenim korakom. Imovina
se društva sve polako primjerenom sredstava
razvijala; samo je zamjeriti, što se nije
našlo oslonu a veće susretljivosti kod više
školske oblasti. Pitalo se je ono pred dvie
godine njeka poboljšanja i neki veći obzir
prema učiteljstvu, osobito prigodom koje-
kakvih tužaba, a med ostalim, da buduće
se u ovom kotaru ne obdržavaju kotarske
učiteljske konferencije, koje bi se po za-
konu imale obdržavati svake godine, ili
ako to okolnosti nedopuščaju, svake druge
— a u ovom kotaru nije se već obdrža-
vala osmu godinu! —, da se društvo dađe
godišnjoj podpору.

Prošle je godine odgovor glasio: „da
se društvo neima paćati u nutrnje (1) škol-
ske poslove, jer da to spada na kotarske
konferencije!“ Nu pošto je društvo ponovilo
molbu radi podpore, dobio je napokon ove
godine jasan odgovor, da u tu svrhu nije
razpoloživih sredstava.

Čuha se nešto o sazivu konferencije
ove godine, ali čekamo, da vidime, jer
komisija, koja ima prirediti pitanja za
istu, nije bila za još niti pozvana; stoga
držimo, da je nebuđe pa i čemu, ta učitel-
jstvo ovog kotara je tomu jn prišlo!
Konferencije svahkih deset godina, reša-
vanje spisa biva poslije jedne, jedne i po
godine, pa da ne mogu učitelji pjevati:
Veseli se Izrael!

Rad skupštine i ove godine bio je
izgledan.

Praktično predavanje učenicima g.
Brozovića „o pisanju i čitanju dčestinskih
ulomaka u pučkoj školi“, pružila je liepi
naputak svakom učitelju, kako čestopustati.

Gosp. Magalić, odabranik posljednje
skupštine razpravljao je temeljito svoju
zadacu: „Kada treba početi uzgajati“, koju
je marljivo i svestrano izradio. Upoznao
je sa početnim manjkavostima uzgoja, strašne
pogreške od strane roditelja, dapače kod
nekjih razvratni uzgoj, po tom voliki trud,
koji čeka učitelja; pokazao je koliko mu
treba pregora, samozataje, a i pomoći
zgora, da se može uspeškom boriti, proti
suprotivljinam. Još je jedan liepi i poh-
valni korak učinila skupština, zaključila
je naimo, da društvo pristupi „Zarezi“ t.
l. zajednici učiteljskih društava: Krajske,
Štjerske, Koruške i Primorja. Da, treba
saveza, i to čvrstog saveza, gdje će bracu
slovenske i hrvatske učitelje voditi ista
ideja, nesebična svrha i podignuće našeg
mukotrpnog hrvatskog i slovenskog na-
roda, putem prosvjeta.

Za novog predsjednika bi izabran g.
Fučić, podpredsjednika g. Tončić, tajnik-
blagajnika gosp. Brozović, a za odobrnike
gg. Žic i Polonjho. Još bijaše razpravljeno
neklih manjih pitanja i predloga, te se
tada novozabrani predsjednik zahvalio na
povjerenju mu časti, zahvalio odstupajućem
odboru, te uz trokratno živio našem pre-
mislivostvom vladaru zaključio skupštinu iz
i sata poslije podne.

Iza toga sledio je skupni objed, na
kojem su očestvovali i gg. svećenici, kao i
g. načelnik, gdje se je iz medjusobnih
nazdravica zrcalio, rekli bismo bratski
vez, koji spaja učiteljstvo i svećenstvo,
gdje su se svi slagali u istom načelu, da se
uzgoj mora temeljiti na vjerskoj i na-
rodnoj podlozi, ako će biti pravi uzgoj,
uzgoj uma i srca.

To Vam u kratkim crtama izvješće
skupštine „Krkčkog učiteljskog društva“,
društva, gdje se može ustvrditi, da se svi
članovi natječu u medjusobnoj ljubavi, slogi
i bratinstvu, koju neka Bog uzdrži med
našim učiteljstvom, jer mu još jedina
utjeha u mučnom i požrtvovnom radu.

Kako talijanski svećenik tumač i
provodjač poslanice biskupa Flappa. O tomu
pišu nam iz Kanfanara koliko slijedi: Jur
20 let hodim u procesiji i drugi sa mnom
ali još nikad nismo bili toliko uvredjeni,
kako baš ovaj put. Približavajuć se Liplu,
uvijek se je pjevalo kod svećenika i kod
krizta litanije Majke Božje u hrvatskom
jeziku, a kad se došlo u crkvu sv. Andrije
na Liplu, se pjevalo skupno. Nu ne, tomu
nebijaše tako ovo ljeto. Don Biaggio pje-
valo je od zada latinski, a mi spredja hr-
vatski. Kad dodje Don u crkvu, počeo vi-
kati, da tu je on gospodar „quia mi kom-
mando, ne vescoro, ne parvero ne nescuro,
quia se kanta come che cojo mi. U smetan
čas za njega, da su bili naši ljudi pametni
pak videć kako se vlada išli su iz Šočića
željeznicom doma. Don Biaggio je valjda
mislio, da bi možda mogao koga, koji bi
mu se protivio, spravit u „przun“, nu
prevario se ovaj put. Mi pak pitamo presvj.
biskupa i našega starea plovana, je li to
pravo i pošteno, da se nam oduzimlje ono,
što je naše Bog zna odkada, i da mi na-
pokon nebudemo mogli Boga moliti ni u

svom
vied
neka
gur
sa n
neće
Talj

tji,
obav
neg
10—

uz i
bijaš
ljeno
obč

mjes
vanj
Club
dje r

točk
ster
tara.
Moša
ječli
treč
Opat

međ
Dra

nada
naziv
staja
dji
jedan
bicycl
ogleč

Rieča
— d

pitan
spada
čarsk
cestu
meta,
prola
vim e
sa za
sudu
prola
— ni
lazne
svota
mogla
stvo o
nacin
— ka
likon
mačk
da bi
što u

N se
naž
uzeli,
dvokol
pokaž
ne zač

M
1. t. m
slagar,
zamolio
svoju

O
Martin
to prav
koji be
dozvoli
tiskare.
dobra
spada u
drugom
Riči, k
glavars
višna i
čenom s
letto dol
glavara
dao doz
Pali.

Nu
sabrao v
ugledni
koji žek
skare, b
nemogu
S
mjesnič
brojavu
ima reče
otvorenj
S b
Ne vaju
bili u nj
telji i sa

svomu materinskomu jeziku? I na izpo-
viedi nas je pitao i karao više talijanski,
nego hrvatski; ako je ovoje tebi nam,
neka se ne naš jezik, ni se njegova si-
gurno nećemo učiti i neka nas služi, kako
su nas služili drugi naši svećenici, pa mi
nećemo nijedan ništa prigovarati, bio on
Talijan ili Hrvat.

Hajduč.

Dražba o gradnji pokrivot trga u Opa-
tiji, koja se imala polag raspisa natječaja
obaviti dne 3. tek. mjeseca, nije se obavila
nego je prenešena na dan 16. tek. od
10—12 ure prije podne.

Ponude mogu se sada dati i pismeno
uz prilog vadiuma od 5% (ne 50% kako
bijaše pogrešno tiskano u natječaju objav-
ljenom) na temelju pogodbah, vidljivih u
občinskom uredu u Voloskom.

Utrka dvokoličara u Opatiji. — Više-
mesečno natjecanje, pogadjanje i odluč-
vanje dvokoličara „Abbazianer Bicycle-
Club“, o priprava za bud kakove utrke,
bje napokon na Duhovo, 6. t. m. j., ostvareno.

Utrka je bila razdieljena u četiri
točke: prva — za prvenstvo Istre* (Mei-
sterschaft von Istrien) — na 10 kilometara,
i to od izhoda (starta) u Kraju (kod
Mošćenica) do mete u Opatiji pred c. kr.
lječilištem za častnike, druga iz Medveje,
treća iz Lovrana i četvrti iz Ike do
Opatija.

Prvu je nagradu — veliku zlatnu
medalju — odoio naš samještanin gosp.
Dragutin Jurković.

Nijemci nas Opatijace prestajaju u svojoj
nadutoj kstiti svakojakimi nečastnimi
nazivi, koji bi inače njima najljepše pri-
stajali, pak nam je i s toga vrlo drago,
da im je odoio častno to odlikanja baš
jedan Hrvat. Gosp. Jurković izvrstan je
bicyklist, te vjerujemo, da bi se mogao
ogledati i sa najglasovitijimi.

Ostale su nagrade odoile većim dielom
Riečani, tako da su naši „prijatelji“ ostali
— daga nosa.

Na koncu bi se usudili ovo skromno
pitanje upravititi na onoga, na koga već to
spada: s kojim pravom je to dvokolič-
arsko društvo moglo zapremiti državnu
cestu duž Slatina—setališta, gdje je bila
meta, i siliti prolaznike, da plate 20 n.
prolazine? Nije li to u opreci sa kakov-
im cestovnim propisom li možda čak i
sa zakonom? Jer se po našem skromnom
sudu za takove prilike ne smije zabraniti
prolaz cestom — ben intesi — državnom,
— nit ikoga siliti, da plaća kojekakav
prolazne pristojbe. Za naukaćude potrebite
svote u svrhu pokrivanja ogromnog troška,
mogla su gospoda dvokoličari pred obiš-
tvo stupiti kojimgod im drago drugom
načinom, primjerice sa kakim proglasantom
— kako su to jurve učinili u svoje ve-
likoj nemučki svrhe: za podignuće njemačke
škole ovdje, — pa smo uvjereni,
da bi desetostruko više bili utjerali, nego
što u istinu jesu.

Na koncu nam je preporučiti, da bi se
naši dvokoličari Hrvati što življe za-
uzeli, da se što skorije ustroje hrvatsko
dvokoličarsko društvo, da tim i sudjincem
pokažemo, da ni na tom polju za njima
ne zaostajemo.

Mogućni pomoćnici. Iz Pule pišu nam
I. t. m. Nije davno tomu, što je jedan
slagar, zapustivši *Martinolichova* tiskaru,
zamolio dozvolu, da smije otvoriti u Puli
svoju ti-karu.

Ovdje bila je sama jedna tiskara, naime
Martinolichova, odnosno *Jorkova* pa bi za
to pravo bilo, da se u takovom gradu,
koji broji preko 30 hiljada duša, dade
dozvola ne samo za jednu nego i za dvije
tiskare. Na naš *Carletto* ima saveznika
dobrih a iskrenih prijatelja. Međuju ove
spada u prvom redu gđa. *Pitnerica*, a u
drugom redu sam gradonačelnik g. Dr.
Rizzi, koji je izvjestio ovdajšnje c. kr. kot.
glavarstvo, da je druga tiskara posva
višna i predlagao, da se ta dozvola re-
čenom slagaru ne izda. I sretni je *Car-
letto* dobio trećeg saveznika u osobi samog
glavara g. *Rossellija*, koji u istinu nije iz-
dao dozvole za otvorenje druge tiskare u
Puli.

Nu rečeni je slagar, primiv odluku,
sabrao u gradu Puli preko stotine podpisa
uglednih trgovca, gostioničara i drugih,
koji žele i izjavljaju potrebu druge ti-
skare, budući se u *Martinolichovoj* služitici
nemogu i neće.

S timu podpisi ode slagar u Trst na
mjestičtveni, pa je još iste večeri došao
brzojavni nalog kapitanatu u Puli, da se
ima rečenom slagaru izdati dozvola za
otvorenje druge tiskare.

S bogom sladke nade, dragi *Carletto!*
Ne valjuju Ti ovaj put tvoje splotke, pa
bili u nje zapleteni i tvoji najbolji prij-
atelji i saveznici.

Ovih dana biti će občinska sjednica
grada Pule, a na dnevnom je redu i točka
glede produženja roka odplate onih 60
tisuća, što ih je pustio pokojni *Kungand*
občinu puljskoj; govori se, da njegova
uvidica, sestra *Martinolichova* sada ne može
da ih plati. Ljudi govore, da se satire
novac za odkupit našega *Carletta*, komu
da je na vratu neka parnica za više ti-
suća. Govori se još kojesta, ali čekajmo
pak ćemo vidjet, kako će stvar svršiti —
ali je simptomatično, da su se sve boljke
talijanske ličnosti odoile od *Carletta*, te
je ovaj depaše i propao kod izbora za
tajnika dobrotvornog društva, na koje
mjesto bijaše, kako znate, izabran poznati
naš (i) odvjetački *Bareton*. Ele *Carlettova*
zviezda, rebi, da se približa zapadu.

Izborni pabirci po Pulišnjim. Talijani
sa najveće tuže na hrvatske pope, jer da
nije ovih, misle, da bi prestala narodna
borba i oni bi mogli mirno kao do sada
baniti se u našoj zemlji kao gospodari.
Ali ljuto se varaju: u prvom redu neka
znadu, da naši svećenici čine samo svoju
dužnost i neprekoračaju granicu propisanu
od evangjelija, a u drugom oni vide slamku
u očiju brata svoga, a nevide grad u
svojim očima. Nećemo spominjati *Pre Blaža*
iz Kanfanara, niti popa *Koroniko* iz San-
vincinči: zabaviti ćemo sa malo a deka-
nom *Miltonom* iz Vodnjana. Ovaj pop
jest jedan od najodličnijih Talijana i na-
ravski je stvar, da zato ugadja svomu bi-
skupu. Dobro; kad su bili zauziji izbori
za carevinsko vieće, pa kad su mnogi
građani vodnjanski ustanovili stranku pro-
tivnu talijanskoj kllici, tad se je umješno
u stvar i dekan *Milton*, koji je pozvao le
sebi poglavice onih Vodnjana, koji su
imali glasovati za Laginju i tu da se je
čulo i ovu: „Se da una parka že ti dia-
volo e da l'altra Laginja. mi stago pusto-
sto col diavolo che con Laginja.“

Počtani Vodnjanci rekli su odmah:
„Grazie Signori; lori i staga col diavolo e
noi stavemo pustošto con Laginja, perke
savemo ke že el pare del poveri Istriani.“
Nije dvojbe, ta gospoda mora da poznaju
vrlo dobro vruga, kad znadu onako go-
voriti: mi im nemožemo nego čestitati
najprije na kršćanskoj ljubavi, pa na sve-
ćeničkom potošnu, pa na lepojoj „kriuciji“.
Altrčko preći agitatori!

Jedan komisar mornarice i jedan ci-
vilni činovnik u Puli razgovarali su se
nedavno u jednom lokalno oravko:
A. Što Vi mislite o tih istarskih stvarih?
Najveća mod puka biva izcrpljena u iz-
bornoj borbi, a demonstracijama, a iz-
gredima.

B. Jest, to je istina, ali ne za obe naro-
dosti; jer doćim po gradovih ima uvijek
skupa Talijana, koji misle samo na iz-
grede a ništa nerade, Hrvati se muče
na svojih poljih, a samo na dan izbora
daju se politici.

A. Pravo je, i to sam baš htio reći: što
misle vodje Talijana sa neprestanim da-
moralizovanjem svojih masa; što misli
visoka vlada gledajući takvi zator po-
štenoga rada i življenja?

B. Sbitja čudnovato! Mi smo u Austriji
izkusili već stotinu puta, kakvi su ro-
doljublji naši Talijani; vidili smo ih uvijek
protivne austrijskoj misli; pa ipak oni
uzivaju sa strane vlade sve pogodnosti
a Hrvate, te prave stupove monarhije
na jugu, tišti se i proganjaju sve to više.

A. Vrag si ga zna, kakva su to načela
politike i ja u istinu nebi znao je li
tomu kriv Beš ili Trst.

B. Meni se čini, da to nisu čisti posli:
ako je uzakojena ravnopravnost, ako
je popisano dvjesto hiljada Hrvata u
Istri, zašto da oni budu sužnji Talijana?

A. Mir bi bio odmah gotov: svakome
svoje! Ali pri tom bi morali znati nje-
rodovni krugovi, da za Hrvate nisu samo
palice, porezi i placita, nego i sva prava
građjanska.

B. Zar nije tu sramota, da naše oblasti u
gradovih brane i pomažu više Talijane
iz Italije, nego domaće austrijske, a to
samo zato, jer su ovi Slaveni, u sva-
komu poduzeću, čak i od vojničkih oblasti?

A. Tu se hoće dobiti mašta, da se sve
očisti; ali do sada nije bilo dobroga
pometaća.

B. Bog daj da bi došao čim prije, jer je
Istrija drugije propala.

Voloske pačuharijs. Danke aleluja!
Matuljski kapomačak da će prit na Vo-
loskom bivati. — *Neki i neki*, ma najveće
neke gospo da se jako vesele temu. A ni
veramente ni za čudit se zać kapomačak,
kako povedaju, ne nori samo va marče,
nego celo leto a to je ono ča ih veseli.

— No ma svejeno se te gospo prerano po-
čeće veseliti zać kapomačak, da se već i
ovde imbarkal. On da će poć bivati k

Mariji Longi. — Hvala Bogu! to neki zdah-
nut, barem nam neće več pit Marija
Longa šekat da njoj tri soldi mesa va
našoj juhe skuhamo! Nego kako će ona
s kapomačkom skladat kađa on nemari
za tu popu, ni za fratra, ni za Boza, ni za
crevak, a ona je tako pobožna? Čemo
videti! Su mi povedali, da se mačak va
matuljskem amrade ruga jenemu moćmu
patriotu, da mu se pristoi ćast, ku obna-
šna kako i tovari sedlo. Bravo! sam
rekal, jušto si *indovinal*. Ja sam, mače,
pripriosti mornarina, ma svojeno znau još
toliko mislet, da morem razpoznat, da si
ti s temu ruganjem storil jedan od tvojih
navadneh „falop.“ Pristoi se jena ćast
onemu, ki ĩn ćastno obnaša, al onemu,
ki njoj svagda i svagdere sramotu dela,
onemu ki ljudi a „bona fede“ vĕra, onemu
ki je već poradi prevati jećimic srebal,
onemu, ki ih je opravil više nego Bertoldo?
Povej malo. Ja sam trejset let po more
bil i došti se *naturamoral* i nisam imel ni
lazno ni beći za poć študijat, ma svejeno
ovako pripriost kako sam, morem reć, da
su se jedan put jako pomutli, oni ki su
maćku diplomu dali. Zać ako je trebaj
dvajset let va školu hoćit za navadit se
svoj zajk, svoj rod, svoju domovinu i sve
ča je poštenemu čoveku najdrža na ovom
svete poć nugi hitat, i na sve ono pljav-
tat, ča je do sada hvalil i branil, onupata
se mora reć: *brizni soldi va moro liceni!*
A ča se onemu pristoi ćast duhtora, ki
svojim protivniku poć nos stavlja, da je
gluh al dorav al šepast? Ala bim mu se
na delo potnašali, ki takovemu čoveku
tako velu ćast da.

Za danas dosti a drugi put ću Vam
se još oglašit ako bude Vaša dobra volja!

Mornar

Čezjamo osiguravajuća banka „Sla-
vija“ u Pragu imala je 14. maja t. g.
svoju 29. glavnu skupštinu, koja je tim
važnija, što je tom prigodom na osobiti
način odlukovan predsjednik toga blago-
tvornog društva grof *Ivan Harrach*. Grof
Harrach, poznat i našim čitateljem kao
predsjednik društva za promicanje intere-
sa naše Dalmacije, slavio je toga
dana 25 godišnjicu od kako obnaša čast
predsjednika banke „Slavija“. Čim je stu-
pio do predsjedničke stolice, bude od čla-
nova pozdravljen baronićki poklici, na čemu
se on, otvoriši skupštinu, duboko ganut
najsrdačnije zahvali. Iz izvještaja za g.
1896. bude u prvom redu pročitan stavka
o svećaru, iz koje vidimo, da je isti
dne 16. maja 1872. izabran predsjednikom
spomenute banke, te je tu ćast obnašao
neprekidno kroz čitavo ćetvrt stoljeće. Za-
sluge su njegove za prvocat zavoda, ko-
jemu bijaše i u težkijh ćasovih osobitim
zaštitnikom, neprocjenjive; on je društvu
bio iskreno odan i vjieran, unapredjujući
šborom i tvorom plemenite njegove ciljeve.

Posle je još pročitan bilanca za prošiu
godinu, usta ravnatelj narodnog kazališta
g. Subert, da u ime članova „Slavije“
izrazi radost, što je uvaženi predsjednik
grof tolike godine na ćelu zavoda. Zna-
nost i umjetnost u Ćeskoj, a velikom je
cvietu tako, da u tome Ćesi nadkriljuju
veće zemljake Niemce, da su se pak i u
gospodarskrotnom pogledu podigli, prva ide
zaasluga grofa *Harracha*. U ime skupštinice
izrazuje želju, da bi isti još dugo uz-
trajao na tom mjestu a interesu zavoda.

Posle toga govora, koji bijaše po-
driven srdačnimi poklicij, ustade J. Hribar,
odlićeni slovenski rođoljub ljubljanski na-
čelnik i ravnatelj banke da u ime Slo-
venaca izruči svećaru najtoplie Ćestitke.
Napredku i razvitku „Slavije“, da su
prema skromnim silam doprinieli i Slo-
vence. Istina, to im je zaslug a ideje sla-
venske uzajamnosti, no i kraj toga teško
da bi si banka utrla tako put, da joj na
ćelu ne bi bio takav muž, kao što je grof
Harrach. Slovenci nemaju svojih plemića,
zato visoko čiene velikaše, kakav je pred-
sjednik, što više, smatraju ga i svojim,
jer biednom slovenskom narodu nije samo
jednino pomogao; dapaće za vrijeme po-
treza u Ljubljani bio je grof *Harrach* prvi,
koji je pokrenuo akciju u korist postra-
dalih Slovenaca. U ime ovih i danas ga
pozdravlja sa slovenskim „Zivio!“

Posle je još i gosp. Kontecky poz-
dravio predsjednika, zahvali se grof *Har-
rach* na toj iskavoj ovacij: Zasluga nje-
gova za uspjeh zavoda da nije tako velika,
zasluga je to svih članova, koji su nasto-
jili, da prošire načelo uzajamnosti, svi su
bili apoštoli te ideje. Zahvaljuje se sa
diplomom začastnog građjanina kojom ga
je odlikovala Ljubljana, uvjerjavajući, da
je vazda bilo geslo njegovoje i ćeskog na-
roda, podpomagati tlaćene i vojevati pro-
tiv tlačitelju. Lik pak njegov, što mu ga
u ćast postavilo u ovaj dvorani upravno
vieće, neka ih sve i po smrti njegovoj

sjeda, da je on bio suradnik na narodnoj
nijvi, poštan Ćeh i vjieran sin svoje otac-
bine. Skupština je taj govor popratila
buranim poklici i plješkom.

Otvoreno pismo.

Al Si Matissimo si nor
Lum Ertičina

puli Sure la zgora de Loqua.
Srdačni moj Lum Ertičina!

Z vauu sam ti napisala te janski, a
z nutri morala sam hrvatski. A ča ćeo no!
Va ovo malo vremena, odkada: no se ni
Rukavčani storili Talijani, ja se nisam mo-
gla navadit govorit talijanski onako fran-
ko, kako naš stari *Mateša*. Ma stri se
već sam nekoliko lecionela zela puli duhtora,
pak ufam se, da ću se brzo navadit sve
ča god od njega. Nego srdačni moj Lum
Ertičina ja sam ti ovi dni sve nekako
tužna i to sve zaradi tebe. Srce moje,
kako mi ta ono sibaju *Jurina* i *Ernanina*
va *Staze* z Trsta! Ljudi božji, mane se je
valje utroba strela, kada sam „no štela.
Ma ča mućis, ča njim: ne odgovori! Ga-
lioti nijedni, neka se samo spinstete, ko-
liko si ti dobra storil za to hrvatsko va
Knistvo, zač mej nami govorite, ti si bil
pred nekoliko meseci veći Hrvat nego je
morda ni Spincić ni Laginja. Ča se ne
spamuećješ, kako si njim ono ćetaj za *po-
javota* i *kuindijante* va ćitalnic, i kako
si ono govoril i vapit: — Živita Hrvatska!
i živio Starćević! A sada, ćapa si porta
a casa! Vidiš kako su ti zahvalni u Ju-
rini i Erpani. Nuncijati nijedni — da su
mi ovide, oći bim njim skupala, a la nisam
va *ćirkostančaj*, va, keb sam, ala bim sama
va Trst, pak bim njim ja vrazjeje ćala.

Onako se rugat moćmu Lum Ertičini! Ale
se ti nis nejadi zato. Znauš, da ti nebi
ća poškodilo. Va *šofite* si sirmah bil va-
vek slab, zato i si ih svoji dni ćatrojli više
nego Bertoldo. Dunke ćavaj se, Lepi i dragi
moj Lum Ertičina, ti znaš, da si ti mane
sve na ovom svete — zato još ti jedan
put govorim: Čuvaj mi se! Uh! da mi te
je malo bićnuš va ta tvoji lepi obraz, drago
moje, — lepa moja glavica — ah! i
ki se nebi va te namural! Ja mislim, da je
ti duhtor va te namuran, zač te sve
atiće k seba kada greste skupa va *Kar-
se*: — Oćo ve! ja sam *jelozna* znaš, zač duhtor
je napravil. — Nego pustimo to. Kako
vaši posli? Ste se ća nadelali Talijani, ti
i duhtor? To će reć, ako Vam ća vereju
oni, kem — mej nami rećeno — davate
Ruzkeu davate rogi za sveći, nar zensk-
skem sveći za rogi! Strupa ne poljili, ale
ste prefrigani. Nebore, naši muž ti se ne
jade ni malo. Borme imate i jena i drugi
više sreći, nego pameti. Jos se spravljaju,
da ć duhtoru storit „*kuinacija*“ kada
mu bude god. Ala neka dobro bi storili,
da na svaki rog, koga ste njim *regalati*,
nataknut po jedna sveću. Ha-ha-ha! Ha-
lubljani. I tamo ste provali. Ma — tamo
no *će fari*. — he! tvrdka kost — non tako!
Pasje noge, a pul nas vam gre sve liše.
Bražan vam sre veruje — a ako je trebe
zapra jedno i dve oći, a vi — galioti
onpata delate s nami ća vas je volja i drago.
Pak neka! Per niste ni prvi ni zadnji.

Vidiš onu *štaricu* pul duhtora. Koliko je
bila oženjena? A nis — mesec al dva naj-
više. Pak je već ono opravila muž. Bome,
delaju tako gospoda Talijani zač ne bimo
i mi. „*Prava Naša Slova*“ govori kontra
poponu — dunke, ća ća nam već ni Bog
ni vera — ; delat ćemo ća je nas volja,
a muž, ako xjim ni pravo, neka preberu.
Pak ća je to, ako se i drugem da melo
kuindijanci, ter se zato more bit isto d-bri
prijatelji. Vidis Ivak. Ki bi rekal, da je
z Grizilom onotik prijatelj? A zaspravlje
se Ivak ne more potužiti, da mu ni glava
zarazćena i okrunjena, ama baš kaka trebe.

A to sve mora da zahvali svojemu dobremu
kupuru Griziju, ki bi mu još po praoj
pravice — kako ja mislim — moraj kup-
it i jedan ćiludar, na velik, velik, da mu
moru nutre lepo stat oni taneki. I ti
biš ga moraj kupit moćmu muž — vrazje,
a za duhtora ni ne govorim, ki bi mu dal
toliki beći za onoliki ćiludri. Neke, neke,
ma veći ti duhtoru, da neka se ćava, i
ter već je suh kako bakalar. Ča bi brižne
brězanske maćice, ća bi mi ća bilo.

Dragi moj Lum Ertičina! Moram, da
ti još neć rećem. Ča mi je na duše. On
foj, ki se štampuje va Pule pisal je neki
ćau, da je duhtor „*jenilomino*“ a za te
ni besedi. Ma te lepo prosim, je to pravo.
Koliko si se ti naućil, dokle si Rukav-
ćane i Brezana prevrali, pak vara malo!
Njemu „*jenilomino*“ a tebe — štrifć! Ja
neću tega, zač po moju dušu od najzad i
Talijanom uos razbit, ako ne budu znali
rešpat takovu perionu, kakov je moj
Lum Ertičina. A koliko se ti za njih mu-

čis? Ki piše sve ono od Jusić, od Halu-
blja, s Kurlina, s Rakavca, s Voloskega,
s Lepirca, ako ne ti drago moje! Pak
nanke da bi te zbadali! Znaš ča, ako ne
budi s tobom tritati, kako si to zaslužili,
ti njim lepo zabrusi, da češ nazad bit Hr-
vat, i da češ jšto onako govorit kontra
Talijanem, kako sada govoriš kontra Kr-
vatom, a to bi ti jako lahko bilo, zač si
se, ne zameri — svoji dni dosti nahrva-
tal...

A sada, dragi moj bijondo, mi te ga
šaluda, mi te ga imbrava kule mani e kuli
piji, mi ts ga šaluda de tuta miya utroba,
ti ti ža ga miyo... Kako se ono reče? ...
A k vragu — ne gre i ne gra, ču malo
Matešu pitat, ou zna, he, ča ne bi on
zna. — Ma, dunke još jedaput: te ša-
luda, e te ga manda buši cento e te ga
manda... Bim otela reč, da ti pošiljem
lepo pozdravljenje. Neka bude za danas
dosti.

Bog dragi Lum Ertićina
pozdravlja te tvoja vernu
Mačka breja.

I ako ti ovi dni pošalju slebernjaki od
Parencu, pošalji mi ki krajcar, aš ču brzo
poč va slamu.

Pozdravi mi Matešu i reci mu, da
ima tovar ne samo s četirimi, nego i s
dvema nogami.

Listnica uredništva.

Go sp. X+Y. u P. Diocerskih vesti ne-
možemo donasati uz najbolju volju, jer nemožemo
nikako do službenoga lista našega ordinarijata,

Dobro poznate i objubljene štrcaljke

inžinira Živica

dobivaju se
još uvijek
uz obične
nizke cene

na skladišću tvrdke

ŽIVIC i drug.

(Schwitz Comp.)

ulica Zonta br. 5.

TRST

...Tko želi, pošalje mu se cijenik.

Opunovlaštena Agencija za putovanja u tu - i inozemstvo

KARLA PIRELLI-a

dozvoljena odlukom namjestništva br. 6996/3

Via Arsenale 2 — TRST — Via Arsenale 2

Izdaje vozne karte za željezničke postaje i parobrode za tu - i
inozemstvo.

Poduzimlje izletne vlakove i posebne vlakove, izlete parobrodi i
skupna putovanja.

Odašilje putnu prtljagu i trgovačku robu brzimi putevi i u sve krajeve.

Za cianu neboji se natjecanja.

Prave brnske sukuene tvari

Jedan coupon 3-10 m. dug, do- statan za muž- ko odjele stoji samo	for. 3-10 iz dobre " 4-10 iz dobro " 4-50 iz dobro " 6-75 iz bolje " 9- iz čino " 9- iz najšijaji " 10-50 iz još šijaji	parva oveje vuna
---	---	------------------------

Jedan coupon za crno salonsko odelo for. 10.
Tvari za gornju kaputu, Boden, Peruvljane,
Deskings, tvari za državu i željezničke
razvalje, najšijaji Kammgarno i Christl itd.
razvalje uz tvorničke ciane kao čvrsto, solidno
i vrlo dobro poznato

Skladište tvor-
ni člog sukna
Kiesel-Amhof u Brnu

Uzoreč badava i franco. Pošiljke vjerne uzorku.

Fosor! P. n. obdinstvo upozorjeje se oao-
bito na to, da stoji tvari mnogo manje, ako
se ih izravno naruč nego li one, koje so poze-
dovanjem trgovaca nabavi. Tvrzka Kiesel-
Amhof u Brnu razvalje sve tvari
uz prave tvorničke ciane bez odbitka, što ga daju
krojčam, koji škodi silno privatnim stranakam,

premda smo ga po više puta i kod raznih osoba
za zamjenu zamolili. Stripće se dakle dok nastupe
bolja vremena. Srdačan odzdrav!

I danas molimo razum gg. dopinike, da
nam nezamjeru što nevide već sada svojih dopia.

Njegova svetost pap Leon XIII. poručio je po svojem liječniku prof. dru. Lap- ponju Ljekarniku Piccoliju u Ljubljani najdražnju zahvalu za Nj. Svetosti odposlatu tinkтуру za želudac.

Spomenuti liječnik, kako i mnogo drugih od-
ličnih profesora medicine izražali su Piccoliju
tinktura za želudac, to ju preporučuju kao
izvratno sredstvo za kripljanje želudca, po-
množuju tek ter pospiješuju probavu i čišćenje.
Ciena: 1 boćica 10 kr., 12 boćica sa zavikom
1 for. 36 nč.; pošiljka po poštu od 68 boćica
6 for. 28 nč.

Najviše priznanje

Ljekarniku Piccoliju u Ljubljani kao prirodicu
kapiljcah za zube, koju je sa zadovoljniam
uspjehom Njez. c. i kr. visogat prejsna gospođa
pricestolonasljednica udova nadvojvodkinja

STEFANIJA

izvila opetovan, uporabiti. — Ciena 1 boćici
20 nč 10. boćica 1 for. 50. nč.

Ljekarna Piccoli

'pri anđelu'

Ljubljana, Dunajska cesta

Pošiljke se šalju prema
postanskom pouzecu.

Tko pije

Mothreiner

Mncippovu sladovu kavu?

Svaki

tko ljubi točnu kavu a prišediti hoće i
zdravlje sačuvati.

Skladišće pokućstva

tvrdke Aleksandra Levi Pinzi

Trst, Via Riborgo, 21 i Piazza vecchia br. 1

Skladišće pokućstva i tapetarije svakojakih nacerta iz vlastite radio-
nice. Bogato skladišće zreala i svakojakih slika. Na zahtjev šalje
se ilustrovano cijenik badava i franco. Naručene predmete postavlja
se na parobrod ili na željezničku postaju bez troškova naručitelja.
Naručbe preuzimlje za Istru i Dalmaciju.

Ljekarna Dragutina Accurti-a na Rieci

Cornia Deak

odlikovana zlatnom kolajnom na hygieničkoj izložbi u Beča godiae 1894.

preporučuje štovanom obdinstvu slijedeća liekove:

Željezovito Kinova vino (Vino Chinio ferrato) ovaj liek upotrebljava se veoma uspješno u
svih bolestih, kojima je povod kraljana krv,
kao u bijedobolji, kod gljivah (Scrofulosa), uzro u kostijuh (rachitis), kod odraslih, kod ane-
mičnih djevojkah i kod slabe djece, djeluje veoma dobro za oporavu posle slabosti, kod
kod nestašice krvi, neprobavivosti i u obću za pojačanje i okriepu tjeła. — I cakiem sa
naputkom stoji 1 forintu.

Sok od Salsapariglie — Honduras (Estratto Salsapariglia) za čišćenje krvi, osobito u pro-
ljeća dobro je uzimati najbolje
sredstvo proti svakim posledicam veneričkih bolesti, proti kstobolji, poganici i ulogam, u
obću za sve bolesti, koje su prouzrokovane od pokvarene i nečiste krvi. I cakiem naputkom
stoji 80 nč.; tr i cakiem jesu dostatne za čitavu projektnu kuru to stoji 2 for.
Najfinije ulje od bakalara (olio di fegato di Merluccio) obću poznato, i izvratim priznato
sredstvo za slaba i škrofolozna djeca.

1 boća 1 forint.
Sredstvo proti kurjim očima (Essenza per i calli) odstranjuje sjegarno kurja oka i brada-
vite. — 1 boćica sa naputkom 85 nč.
Slaščica proti kašlju i promuklosti grla. Izvratno sredstvo proti kašlju i bronhijalnom kataru.
1 kutija stoji 85 nč.

Imim navedenih liekova imado u zalih svu tu i inozemna špeciilitete, kozmetična
sredstva medicinskih sapuna, svakojakih kirurgičnih sprava, mineralnih vodnah, te obavija
točno sve naručbe bezodvlačno uz pošansko pouzecu.

Svećar

J. Kopač

Solkanska cesta

u GORICI

broj 9.

preporuča velečasnomu svećenstvu, crkvenim upravam, te slatnom obdinstvu prave
pčelno-vošćene svieće

kilogram po for. 2,45

Da su ove svieće, koje nose protokolirani tvornički znak, nepokvarene, jamčim
sa svotom od 1000 kruna.
Svieće slabije vrsti za pogrebe i postranu razsvietu crkava dobivaju se po vrlo
nizkoj cieni.

Prodajem također tamjan za crkve:

Lacrima najfiniji	klgr. po for. 1.20
obični	1.-
Graniš	— 60

Robu šalje na sve strane austro-ugarske monarkije prosto od postarane.

„Tržaška posojilnica in hranilnica“

(registrirana zadruga s ograničenom jamčevinom).

u Trstu Via Molin piccolo br. 1, I. kat

(blizu nove pošanske zgrade.)

Daje pennde na uknjižbu uz 5 1/2%, na mjenice po 6%, na zaloge po 5 1/2%. —
Prima štodovno uložke uz 2%. Ureduje svaki dan od 9—12 sati prije podne i
od 3—4 sata poslije podne, a u nedjelju i u praznici od 10—12 sati prije podne. —
Izplaćuje se svaki ponocjeljak od 11—12 sati prije podne i svaki četrtrek od 3—4
sata poslije podne. Glavno dionice vrijede 200 kruna. Zadraine dionice mogu se pla-
ćati u mjesečnih obroch po 1 for. a vrijedi svaka 10 for.

H. BRODJOVIN

Ljekarna k Zrinjskomu

Zagreb, Zrinjski trg broj 20.

Preporuča kao najbolje sredstvo proti kašlju, promuk-
losti, bregavosti, psobolji i plućnom kajavu svjež:

trputčev sok.

Uz taj iz svježeg bilja prirodjen sok preporučam moj
izvratno djelujući:

Gorski čaj proti kašlju,

koji znatno pospiješuje djelovanje istoga
Ciena omotn 53 nč.

Sok proti kašlju za djecu.

Djeluje izvratno kod djece kod prehlade, kašlja, in-
farcu i plućnih bolesti. Ciena boćici 50 nč.

Mazilo proti kostobolji

kođ izgubijo, reumatizama, ischiasa, bolih u sglubovima
kukavima, te kod svih podkožnih bolesti, koje ne-
saju valdat prehlade i mrazobosti.

Ciena boć sa naputkom 75 nč.

Obiširni cijenici na zahtjev badava i franco.

Ljekarna k Zrinjskomu

H. BRODJOVIN

Zagreb, Zrinjski trg broj 20.